

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Ὑπὲρ Μαντιθέου §§1-3.7

A1.

α.

1. – Λ: ἡγοῦμαι γὰρ τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους
2. – Λ: ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρὸς με τυγχάνει ἀηδῶς [ἢ κακῶς] διακείμενος... μεταμελήσειν αὐτῷ καὶ πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγήσεσθαι.
3. – Λ: ἐὰν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἐπιδείξω, ... καὶ ὥς ἡνάγκασμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν, μηδὲν πῶ μοι πλέον εἶναι·

β.

- 1) Με την αντωνυμία **οἵτινες** ο Μαντίθεος αναφέρεται σε όσους κατηγορούν άδικα αυτούς που ελέγχονται κατά τη δοκιμασία.
- 2) Με την αντωνυμία **τούτους** ο Μαντίθεος αναφέρεται στους εχθρούς του, δηλαδή στους κατηγορούς του.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Αισχύνης, Κατά Τιμάρχου §§1-3

Επισήμανση: Το προοίμιο από τον Κατά Τιμάρχου λόγο του Αισχύνη έχει τα κοινά χαρακτηριστικά των προοιμίων, τη σύντομη ενημέρωση για το θέμα, εύνοια και προσοχή του ακροατηρίου. Όμως, αντίθετα με τον Ὑπὲρ Μαντιθέου λόγο, εκφωνείται από έναν κατήγορο. Με βάση αυτή τη διαφορά μπορεί να επισημανθούν στοιχεία όπως το κοινό συμφέρον της πόλεως και των νόμων, των δικαστών και του ομιλητή που βλάπτονται από τον κατηγορούμενο. Επίσης, αξιοσημείωτη είναι η συσχέτιση προσωπικού και δημοσίου συμφέροντος.

B4. 1-β, 2-α, 3-α, 4-α, 5-β

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου §§1-3

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Κύριοι βουλευτές, δεν απέχω πολύ από το να χρωστώ ευγνωμοσύνη στον κατήγορο, επειδή μου ετοίμασε αυτή εδώ τη δίκη. Γιατί, ενώ πρωτύτερα δεν είχα αφορμή, με βάση την οποία να λογοδοτήσω για τη ζωή μου, τώρα δα εξαιτίας του έχω πάρει (αφορμή). Και θα προσπαθήσω να σας	Λίγο ακόμα και θα εξέφραζα την ευγνωμοσύνη μου, μέλη της βουλής, στον κατήγορο, που μεθόδευσε εναντίον μου αυτή εδώ τη δίκη. Διότι ενώ προηγουμένως δεν είχα αφορμή για να λογοδοτήσω για τη ζωή μου, τώρα, εξαιτίας του, μου έχει δοθεί. Και θα προσπαθήσω με τον λόγο μου να
--	--

αποδείξω με το λόγο μου ότι απ' τη μια αυτός λέει ψέματα και απ' την άλλη ότι έχω ζήσει μέχρι σήμερα άξιος πιο πολύ για έπαινο παρά για φθόνο· γιατί, νομίζω πως ετούτος δε μου ετοίμασε για κανένα άλλο λόγο αυτήν εδώ τη δίκη παρά μόνο από φθόνο. Και όμως, όποιος φθονεί αυτούς που οι άλλοι τους λυπούνται, από ποια κακή πράξη σάς φαίνεται ότι ένας τέτοιος θα μπορούσε να απέχει; Γιατί, αν με συκοφαντεί για χρήματα· αν θέλει να με εκδικηθεί ως προσωπικό του εχθρό, λέει ψέματα· γιατί, εξαιτίας της κακίας του, ποτέ μέχρι σήμερα δεν τον είχα ούτε φίλο ούτε εχθρό. Τώρα πια λοιπόν, κύριοι βουλευτές, είναι φανερό ότι με φθονεί γιατί, παρόλο που έχω πέσει σε τέτοια συμφορά, είμαι καλύτερος πολίτης απ' αυτόν. Κι εγώ βέβαια νομίζω, κύριοι βουλευτές, ότι τα σωματικά ελαττώματα πρέπει να τα γιατρεύει κανείς με τα προτερήματα της ψυχής, εύλογα. Γιατί, αν θα έχω και το μυαλό μου όμοιο με τη (σωματική) συμφορά μου και περάσω (έτσι) την υπόλοιπη ζωή μου, σε τι θα διαφέρω απ' αυτόν;

Μτφρ. Γ. Α. Ράπτης. 2002.

Γ4.

α.

τοῦτον: είναι αντικείμενο στο απαρέμφατο *ἐπιδείξαι*.

μοι: είναι δοτική προσωπική του κρίνοντος προσώπου στο ρήμα *δοκεῖ*.

ὅστις: είναι υποκείμενο στο ρήμα *φθονεῖ*.

αποδείξω αφενός ότι αυτός ψεύδεται, αφετέρου ότι εγώ έχω ζήσει έως τούτη την ημέρα με τρόπο που αξίζει έπαινο παρά φθόνο. Γιατί έχω την αίσθηση ότι μεθόδευσε αυτή εδώ τη δίκη εναντίον μου όχι για κάποιο άλλο λόγο, αλλά από φθόνο. Ωστόσο, ένας που φθονεί αυτούς που οι άλλοι τους οικτίζουν, από ποιά αχρειότητα νομίζετε ότι θα κρατηθεί μακριά ένα τέτοιο πρόσωπο; Γιατί αν βέβαια με συκοφαντεί για χρήματα. Αν πάλι με εκδικείται ως εχθρό του, ψεύδεται. Γιατί λόγω της αχρειότητάς του ποτέ έως τώρα δεν τον είχα ούτε φίλο ούτε εχθρό. Είναι ήδη σαφές, μέλη της βουλής, ότι με φθονεί, διότι, ενώ αντιμετωπίζω τέτοια συμφορά, είμαι πολίτης καλύτερος από αυτόν. Διότι έχω την άποψη πως πρέπει, μέλη της βουλής, να θεραπεύει κανείς τα ελαττώματα του σώματος με τα προτερήματα της ψυχής. Γιατί αν η σκέψη μου εξισωθεί με τη συμφορά και ζήσω ανάλογα την υπόλοιπη ζωή μου, σε τί θα διαφέρω από αυτόν;

Μτφρ. Θ.Κ. Στεφανόπουλος. (υπό έκδοση).

τίνος: είναι (ομοιόπτωτος ονοματικός) επιθετικός προσδιορισμός στο προσδοκίας.

αὐτῷ: είναι αντικείμενο στο ρήμα ἐχρησάμην.

τούτου: είναι ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός (γενική συγκριτική) από το βελτίων.

β.

ὅτι μοι παρεσκεύασε τὸν ἀγῶνα τοῦτον: Ο ομιλητής με τη συγκεκριμένη δευτερεύουσα αιτιολογική πρόταση αιτιολογεί την αναφορά «Ὀλίγου δέω χάριν ἔχειν».

ὅτι τοιαύτη κεχρημένος συμφορᾷ τούτου βελτίων εἰμι πολίτης: Ο ομιλητής με τη συγκεκριμένη δευτερεύουσα αιτιολογική πρόταση αιτιολογεί την αναφορά «δῆλός ἐστι φθονῶν».